

Nr. 17 definerer en udbyder i overensstemmelse med betalingstjenestedirektivets art. 4, nr. 9. I stedet for begrebet udbyder af tjenesteydelser anvendes begrebet udbyder.

Nr. 18 definerer en agent i overensstemmelse med betalingstjenestedirektivets art. 4, nr. 22.

Nr. 19 definerer direkte debitering i overensstemmelse med betalingstjenestedirektivets art. 4, nr. 28.

Til kapitel 2

Lovforslagets kapitel 2 omhandler såkaldte betalingsinstitutter. I betalingstjenestedirektivets præambel, betragtning nr. 10 og 11, bemærkes, at det, for at fjerne hindringer for markedsadgang, er nødvendigt at indføre én enkelt tilladelse for alle udbydere af betalingstjenester, der ikke modtager indskud, og som ikke udsteder elektroniske penge. I overensstemmelse hermed introducerer betalingstjenestedirektivet en ny kategori af udbydere af tjenesteydelser, der betegnes betalingsinstitutter.

Betalingsstjenestedirektivet fastslår, at en række betingelser skal være opfyldt, før der kan gives tilladelse som betalingsinstitut. Det har været forudsætningen, at betingelserne skal stå i et rimeligt forhold til de operationelle og finansielle risici, som betalingsinstitutter er udsat for i forbindelse med deres virksomhed.

Ifølge betalingstjenestedirektivet tager kravene til betalingsinstitutter hensyn til, at betalingsinstitutters virkefelt er mere specialiseret og aktiviteterne mere begrænsede end kreditinstitutters, hvilket medfører et snævrere risikoområde, der er nemmere at overvåge og kontrollere end de risici, der opstår i forbindelse med kreditinstitutters bredere virksomhed. Det er således ikke tilladt for betalingsinstitutter at modtage indlån eller at udstede elektroniske penge, og de må kun anvende de midler, brugerne indbetaler, til udførelse af betalingstjenester.

Til § 7

Den foreslåede § 7 bestemmer, at det kræver tilladelse fra Finanstilsynet at virke som betalingsinstitut. Endvidere opregnes de krav, der skal være opfyldt for at opnå tilladelse, samt de oplysninger og den dokumentation, der skal følge med ansøgningen.

Forslagets *stk. 1* fastslår, at betalingsinstitutter, jf. § 2, stk. 1, nr. 2, skal have tilladelse for at kunne udbyde betalingstjenester omfattet af forslagets bilag 1. Tilladelse kan gives til en eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1. Det skal derfor i tilladelsen specifikt angives, hvad tilladelsen omfatter.

Hvis instituttet senere ønsker at kunne udbyde andre betalingstjenester end angivet i tilladelsen, skal der indsendes en ny ansøgning.

Stk. 1 skal forstås som et forbud mod at udøve de i bilag 1 nævnte betalingstjenester uden tilladelse. Overtrædelse af denne bestemmelse kan straffes i henhold til forslagets § 107, stk. 1.

Hvis tilladelse opnås, er betalingsinstituttet berettiget til at udbyde de af tilladelsen omfattede betalingstjenester i alle lande inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område i henhold til Fællesskabets traktat om ret til fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser og i overensstemmelse med reglerne i forslagets §§ 30 – 32, der gennemfører direktivets artikel 10, stk. 9.

Lovforslaget tager ikke stilling til betingelserne for, at betalingsinstituttet kan udøve en eller flere af de aktiviteter, der er nævnt i forslagets § 11, stk. 1, nr. 1-3, inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område

I *stk. 2* opregnes de krav, der skal være opfyldt for at opnå tilladelse som betalingsinstitut.

I *nr. 1* foreslås det, at det er en betingelse for tilladelse, at virksomheden drives i et aktieselskab, et anpartsselskab, et andelsselskab med begrænset ansvar eller i en forening med økonomiske formål optaget i Erhvervs- og Selskabsstyrelsens foreningsregister, og forudsat at virksomheden har såvel en bestyrelse som en direktion. Kravet om bestyrelse skal ses ud fra ønsket om, at betalingsinstitutter har en effektiv og betryggende ledelsesform.

I *nr. 2* foreslås det, at selskabet skal have hovedkontor og hjemsted i Danmark.

I *nr. 3* foreslås det, at det er en betingelse for at få tilladelse, at virksomheden af Finanstilsynet vurderes at være i stand til at gennemføre en forsvarlig drift. Kravet skal ses i sammenhæng med betalingstjenestedirektivets art. 10, stk. 4-5. Finanstilsynet vil tage udgangspunkt i de operationelle og finansielle risici, som betalingsinstituttet påtager sig i forbindelse med sin virksomhed. På baggrund heraf vurderes, om betalingsinstituttet har en klar organisationsstruktur med en veldefineret, gennemskuelig og konsekvent ansvarsfordeling. Samtidig vurderes, om betalingsinstituttet har effektive procedurer til at identificere og forvalte, overvåge og rapportere om risici, forsvarlige interne kontrolprocedurer og en god administrativ og regnskabsmæssig praksis.

I *nr. 4* henvises til, at der i henhold til forslagets §§ 12 og 13 stilles krav om, at betalingsinstituttet har en